

Niekontrolowane treści

Wystawa *Niekontrolowane treści* jest próbą zwrócenia uwagi na nieco inną stronę malarstwa Bartosza Kokosińskiego, chęcią pokazania jak silne związki łączą go z rzeczywistością poza-artystyczną. Ekspozycja stara się pokazać sprzeczności, ścieżki naprężeń i przeciwstawnych kierunków, według których rozwija się działalność artysty. Dialektyczny związek tej sztuki z rzeczywistością wynika z niedających się łatwo pogodzić pragnień: fizycznego anektowania wszystkich przedmiotów, artystycznej z nimi pracy w skali 1:1 oraz chęci ich wymazania, wyrzucenia i ostatecznie zastąpienia w destylacie jakim są zwęglone, monochromatyczne abstrakcje.

To nie tylko malarstwo o malarstwie jako medium, lecz przede wszystkim zmaganie się artysty z procesem uśmiercania i przywracania do istnienia. Podróż przez zakamarki jego wyobraźni od czerni do koloru pomimo zmienności odbywająca się ciągle w podobnej emocjonalnej tonacji.

Jak pokazuje historia, sztuka wchłania wszystko. Być może historia sztuki również. Twórczość Bartosza Kokosińskiego zdaje się wyrastać z tej zasady, z pewnego chaosu rzeczywistości, który inkorporowany do pracy nie może ułożyć się w spokojną i gładką formę. Niemniej musi poddać się jej rygorom, przez co rezultatem tych sił stają się obrazy znajdujące się na granicy, przechodzące w rzeźbę bądź instalację. Są to twory graniczne również ze względu na pewien potencjał transmutacji, przemiany materii rzeczy codziennych w sztukę. Proces ten nie kończy się jednak przedłużeniem ich życia. To raczej opowieść o zamieraniu. Powstałe prace kształtują się z "resztki po symbolicznym" a stojące za nimi historie są często opowieścią o rozpadzie. To destrukty, rozkruszone fragmenty świata zebrane na powrót i przetrawione przez blejtram. Nie łatwo ustalić, gdzie przebiega granica obrazu. Jest to celowe rozmycie, poszerzenie pola walki o obszar poza płótnem. W ten sposób obraz często przemienia się w strukturę dominującą nad przestrzenią. Można powiedzieć ironicznie, że gest niepohamowanego zagarniania świata, sprawia, iż sztuka nie będąca w stanie objąć całej jego treści wyrzuca ją fizycznie poza ramę przedstawienia.

W tym punkcie styka się w dziwny sposób z inną strategią obróbki resztek rzeczywistości. Monochromatyczne prace Kokosińskiego przywodzą na myśl spaloną fotografię. Są odpodobnionym obrazem świata, wyzbytym jego wizerunku. Gest wymazania referencji, zatarcie wyglądu mające swoje korzenie w ikonoklastycznym procesie niszczenia jest sposobem na destylację wyobrażeń. To równocześnie praca z okruciami pamięci, fragmentami wspomnień z rodzinnej okolicy. Cykl czarnych płócien powstawał pod wrażeniem pejzażu lat dziecińczych. Sposobem ich powstawania jest podwójne zapośredniczenie: rzeczywistość - zdjęcie - obraz.

Sublimacja odbywa się w nich poprzez zmianę postaci, co mogłoby wskazywać również na alchemiczny potencjał wyobraźni Kokosińskiego, w której zamiast przemiany w złoto transmutowana materia podąża raczej w dół.

Bartosz Kokosiński : Niekontrolowane treści

Młode Forum Sztuki: 16.11 - 07.12

kurator: Szymon Maliborski

Bartosz Kokosiński urodzony w 1984 roku artysta sztuk wizualnych. Jest absolwentem Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. W 2009 r. uzyskał dyplom na Wydziale Malarstwa w pracowni Andrzeja Bednarczyka i Witolda Stelmachniewicza. Głównie zajmuje się obrazem i obrazowaniem. Wykorzystując malarstwo i śmieci tworzy „Obrazy pożerające rzeczywistość”. Poza tym montuje video i instalacje. Jest trzykrotnym stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Brał udział w Triennale Sztuki Młodych w Orońsku oraz 10. Konkursie Gepperta we Wrocławiu. Również zorganizował kilka wystaw indywidualnych [m.in.](#) w BWA w Katowicach, w Bunkrze Sztuki w Krakowie czy Galerii Kameralnej w Słupsku.